Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vitae Christi pars prima - Cod. Aug. perg. 22

[Reichenau ?], [15. Jh.]

Capitulum LXXII

urn:nbn:de:bsz:31-41594

Visual Library

abstulit non sentimus ablata. ¶ Et nota quod ab
stractio a rebus mundanis secundum hoc fit tribus modis. Pri
mus modus est quo quis solum in necessariis contentatur et
tamquam advena et peregrinus se reputans victu et ve
stitu contentus, que existimat aliis onerari, quia
sunt congesta. Hoc ipsum quod habet tolerat quia festinantes
ad patriam in itinere multa portant. Secundus modus
quo quis non nisi in necessariis delectatur et in nullo ad temporalia
sit affectus, sed tamquam mundo et mundialibus mortuus
blandicias et detractiones, laudem et opprobrium equaliter
accipiat tamquam mortuus, et si quid deficit non sentit.
Sic anima in suis affectibus mortificata commodum et in
commodum non discernit. Tercius modus est quo quis in su
is necessitatibus non solum non delectatur sed potius affligatur
et cruciatur, ut dicere possit cum apostolo: Michi mundus
crucifixus est et ego mundo. Talis namque non solum
est mundo mortuus quia mundana non sentit, sed et mundo
crucifixus, quia omnia velud stercora arbitratur. Talis profecto
est res creatas per quascumque necessitate prospicit, sed solum
delectatur per amorem deo dulciter inherere. ¶ Nec tu
dominum in paupertate perfecte imitari poteris quantumcumque te
astrinxeris. Nec videtur quod vera paupertas sue equipari
possit quantumcumque a nobis totis viribus observata fuerit.
Ad quod obmissis aliis que reddi possent racionibus, scilicet
quia deus est et quia ditissimus et omnium dominus et quia
ditissimus et omnium dominus et quia perfectissimus et huiusmodi simili
bus, hanc specialem adduco racionem, quia ipse non
solum paupertatis penuriam sed et eius opprobrium assump
sit. Nam vera paupertas quia voluntaria et pro dei amore
assumpta esse reputatur et est virtuosa, et ideo non oppro
briosa sed honorifica habetur et apud malos. Christi vero
non sic: non enim cognoscebatur nec sciebatur quod voluntarie
pauper esset, sed credebatur quod necessaria paupertas eum teneret,
et habebat opprobrium et contemptum pariter. Cum enim esset absque
domo et possessionibus et diviciis secularibus, hoc utrumque
magis habebat contemptum a multis. Huiusmodi enim pau
peres qui ab omnibus conculcantur, si sapientes sunt non
eis creditur, si nobiles, inter homines derident et contemp
nunt, immo quod plus est, sapientia et nobilitas et omnis virtus
in reputacione hominum in eis extincta videtur. Derelinquuntur
eciam ab omnibus adeo ut nec amicicie antique nec sanguinis
vincula vel plurimum eis prosint, cum omnes fere tales
amicos vel consanguineos habere recusent. Vides bene

quomodo nec ei paupertati equipari nec eum imitari potes
in tam profunde paupertatis et humilitatis abieccione.
Et propterea pauperes mundi contempnendi non sunt, quia ipsum
dominum representant. Quanta autem vera paupertas a domino paupertatis
fuerit, considerare potes ex pluribus que simul tangit Criso
stomus dicens: Tu nasciturus erat non exquisivit
claram domum neque matrem divitem, sed pauperem et
sponsum tectorem habentem. Et in tugurio nascitur et in presepio
ponitur. Et discipulos eligens non rethores, non sapien
tes, non divites, non nobiles, sed pauperes et ex pauperibus
et undique ignobiles elegit. Et mensam apponens
quandoque quidem ordeaceos panes apponit. Quandoque autem
ipso tempore discipulos a foro emere iubet. Et sedilia faci
ens de feno faciat. Et vestimenta induens vilia et
a multis in illo tempore differencia cuiusmodi. Domum autem
non habuit. Si autem transire de loco ad locum oportebat,
ambulans hoc faciebat, et ita ambulans quod et fatigabatur.
Et sedens non throno ei opus erat neque pulvinari,
sed pavimento. Sic ergo vere pauper erat qui non dominus omni
rerum exoptabilis erat. Hec Crisostomus. Attendamus hic et eru
bescamus nos miseri qui talibus non contenti dominum contemp
nimus imitari. Et maxime hoc tempore malo quo omnis qui
panem habet contentus esse deberet. Unde versus: Iuxta insidias
huius temporis et ubique gladios sencientes, satis dives
est qui pane non indiget, et satis potens qui servire non
cogitur. Oracio.

Domine deus opifex, qui omnia que celi
ambitu continentur sub pedibus hominis subiecisti, ut
solus homo tibi subiectus esset; exteriora nempe pro
hominis corpore cuncta creasti, ipsum vero corpus pro anima, animam
vero propter te, ut tibi soli vacaret et te solum amaret, quia eam
das iumentis escam ipsorum ac volucribus celi et piscibus
maris pastum: da michi huius vite necessaria ad salutem
meam et ad laudem tuam, ut sic per te provisus melius
tibi vacare valeam. Tu qui in omni defectu et penuria
paciar, ne pusillanimitate facta deficiam. Amen.

De manu arida sanata. lxxi c.

Factum est autem post hec in alio sabbato ut in
traret Ihesus in synagogam eorum et doceret.
Nam secundum Hylarium premissa in campo
dicta sunt et gesta, et post hec synago
gam ingreditur. Sabbato synagogam intrat ad docendum
propter maiorem populi frequenciam et quietem. Unde Beda: Sab
batis precipue dominus in synagogis docet, operatur virtutes non

soli ppter insinuadu spuale sabbm · sz t ppt
celebore eo die ppli queru · cu tuc moris erat ·
quia vacare a labore p lege iubebat / legedis
audiedis qz scptus opam dare · Na sicut hij qb
venadi ars e ubi feras pisces et volucres plu
hndare didicerit / ibi maxie sua recia tendut · ita
et dns semp docuit i synago et i templo / q omes
iudei quenebat / volens oms hoies saluos fieri
et ad agnicoez viritatis venie · hec beda · Erat in
vo cu · s mens stabilis · qz lic phisei insidiaret ei
no tn metuebat venire ubi erant / et ho e cont
pusillanimes · doctrie vitus / qz i publico docebat
et hoc e cont hereticos · zeli imesitas · qz totu hoc
ppt salute aiaru faciebat / et hoc e cont eos q inde
qrut vana glam ul tpale lucru seu emodu ¶ Et
erat i synago ho hns manu arida z otracta · Et
obsuabat · i dolose suabat eu phisei / si sabbat
curarz / vt illu arguerent ul accusaret · Vn itro
gabat eu malicose / si lic sabbis curac · vt si di
cerz · no / argueret eu d imisicordia ul ipotecia ·
Si diret · sic · accusaret eu de sabbi tisgressioe · Vbi
beda · Quia solucoem sabbi / qua i discaplis argue
bant excusauat / ipm calupniai uolentes obsuat
ut si in sabbo curet tisgressiois eu accuset / si n
curet crudelitat aut ibecillitutis arguat · Vt ei
ait b · i stis obsuatois / i iubis exprobrtores / et i cruci
tis sustinuit illusores ¶ Et videns dns cogita
cones eoz / iussit hoiem ifirmu surge / et stae in
medio ut miracln eet magz maifestu · t eu deca
argueret cecitas malignacau · et qi repetedo q
stione ab eis mota / sub alijs ubis hoc ide qsuit
ab ipis · Illis aut tacentibz pposuit silitudiez d aiali
et soluit qstione prius ubo / ondens per racionez
q licitu e sanare hoiem die sabbi et e ro tal · Ma
ius subuemedu e hoi q aiali · sed aial si ceciderit in
puteu ul fouea exthit et libat die sabbi · g mlto
plus homo q e nobilior et melior cu sit fius ad ya
gine dei · si in ifirmitate ceciderit curat die sabbi
Si ei ho sit ppter cupidit gualiu / mlto magis debz
istud fieri ubi salus querit aiaz · Et sic ipu vite
cois et ppie qsuetudis vicit eos · Vn eos · Vobis
oue i sabbo lic saluac et m hoiez no lic · Vobis
maibz lic exthe / m nec ubo lic curac · Erat nec
mediacaz confico / nc manu mea sup illu extedo ·
Dico ubo et sanat ifirmus · et lege sabbi vn no
tisgredior / et sine ope opus iuuas qsumo hec
eos · Qz auari phisei plus diligut oue q hoiez
pxim · et laudat ipende sbsidiu i oue / z accusar
bnficiu caritatis i hoie · Vn ios · Sic solit pposi
tam qstione / ut itroqentes auaricie odepnaret
Si uos mgt i sabbo oue / z qdlibz alid aial i fo
uea decadens eripe festinatis / no aiali s vre
auaricie qsulentes · qnto magis ego hoiez qui
mlto melior e oue debeo liberare · Vn z crisost
Copetenti g exeplo soluit qstione eoz · ut
ondat sabbm violare i ope cupiditatis · q eu
violare arguunt i ope caritatis lege male iu
cantes / q dicut i sabbis a bono fiand / q a mal
tn fiand e · Vn opus siule no facias i eo
pctm · qz q facit pctm suus e pcti · Sic m enim
requie a malis tn fiabz no a bonis / Ambr
¶ Scdo soluit qstione fco · hoiem hntez ma
nu arida sanado · Tuc ei ait illi · extede manu
tua · et cu extendet statim restituta e sanitati i
quo patz pfcio sanitatis · Vbi eos · Ve pfectu
legis qua iudei no itelligut / sanitas maifester
Si ei deus offendit i ope sabbi / si dubio ifir
mitas no fugaret · qz no pt iniuria di bnuo
lencia sequi · Iste maius sim ios i euangeli
ucit nazarem · cementarius scribit istis ud
vocabz auxiliu petens · ho cementarius eram
mnbz victu queritans · precor te ihu ut m resti
tuas sanitatem / ne tpit medicem abos
Dns ihus i sabbis maxie docebat · z qualis
virtutes / primo ut ondet q euangliu spuale
sabbm melius z fructuosius veti sabbo succeder
· scdo ut sabbo plibz cecatibz plibz psicet · et
saluator mundi ex miracloz virtute maifesta
fierz · tercio vt dns legis et sabbi pbaret ·
qrto ut mali intellcm iudeoz d obsuacia
sabbi auferrz · du bn pbado sabbm se no vi
lare pbaret q i sabbo curado · et i hoc cotra
plibz legispitos qsutabat · Curat qd sa
q alijs sut actus boni igne entis / qui tn
se no hnt bonitate igne moris · sicut defend
domu ul hmoi / et talia no erut licita

sabbi. Alij aut̄ sut̄ actꝯ boni i t̄pe moīs fm̄
se/ sicut sut̄ opa uirtutu̅ et talia licita st̄ i die
sabbi/ de quib; erat sanacō manꝰ aride. qr eāt
opus pietatis et cū hoc eāt ad glām dei ma
nifestādam i q̄ntu̅ fiebat miraclose et supra
nām/ et idō talia pn̄t fieri i die sabbi nō so
lum licite/ s; et laudabil'. ¶ Mystice fm̄ beda
et raba. hō qui hēbat manu̅ arida̅ huānu̅
genꝰ idicat in bono ope arefcm̄ p manu̅ in
pmo pn̄te pomu̅ vetitu̅ extensa̅ s; misacōe
dō salua̅ i bonoꝝ opū fīcib; p inocētes xpi
manꝰ i cāe extensas ē restitutu̅. Et bn̄ ma
nꝰ i synagō erat arida. qr ubi maiꝰ donum
sāe ibi trāsgressor maiori subiacz culpe. i t̄uiꝰ
e pridm̄ iexcusabil'ē nox. Sanadi quoq;
manus arida iubet̄ extendi. qr i fructuose de
bilitas aīe nullo meliꝰ ordīe q̄ eleōsinaꝝ lar
gitate curat̄. hēbat at hō dextera̅ manu̅ lan
guida̅. qr ab eleōsinis torpebat sinistra̅ sanam.
quia sue vtilitati itendit. Q; veniete dno dex
tra sanat̄ ut sinistra. qr qd̄ ꝯgregauāt auide
nō distribuit auidite ¶ Mystice in hoc isirmo do
cet q̄tuor necia pcūna. s. q̄ surgat a dēa per
pniam. q̄ stet i gra̅ p perseuāncia̅. q̄ i hoc p boi
exēpli euidencia̅. q̄ extendat manu̅ p bona opa
cōem. Extende g̃ manu̅ pmo ad paupes i eleo
sinaꝝ largicōe. scdō ad deu̅ i feruēti orōne. quia
fm̄ gg̃o frustra p pcīs rogaturꝰ ad deu̅ manꝰ
expandit/ qui eas p posse ad paupes n̄ exted̄.
¶ Mol' hō h̄ns manu̅ arida̅ e pecōr h̄ns cor
quidē cor aridu̅/ qr sn̄ bona affecōe sn̄ ꝯpassiōe
quidē lingua arida̅ qr sn̄ bona locucōe/ sn̄ dī lau
de. quidē manu̅ arida̅ qr sn̄ boā opacōe. h̄ aut̄
ꝯplexo aridītas sumit̄ ex silitudīe arbois aride.
que tūc ē vere arida/ qn̄ ē sn̄ fructo/ sine folijs
sn̄ flore. Cor h̄nt aridu̅ iuidi. lingua malilōqui
manu̅ auari. Iste ex obedia dīna d; manu̅ exte
dere ad pxim̄ per eleōsinaꝝ largicōe; ille loq̄ lig
ua ad deu̅ p deuota̅ orōnem. alius cor leuādo ad
celu̅ p sanā meditacōe; et sic sanat̄ pecōr. Est sr̄
theop' aīdam deuotum h̄e manu̅/ q̄sq̄s nō opat̄
q̄sut̄ deoc̄ patris. qr talis ē ꝓnte ad bō s; po
tens ad mala. Ex quo eī manꝰ ꝯstitut̄ i opib;

phibitus ꝯtīue arescat i opib; bonis. Itē ut istam
rābit̄ quiddā i uītute stans opabit̄. Per manu̅ em̄
que ē organu̅ organoꝝ ꝯueient̄ itellig; opꝰ in
toꝝ. et idō manꝰ ē arida que ē ad h̄o opꝰ iualida.
s; cū ad iubu̅ xpi surgit p gr̃am tūc manu̅ extēd̄
ad sanā opacōe; ¶ Potest ē p hoīem manu̅ arida̅
h̄ntem signari piger ē ociosꝰ. qr ad opād̄ ē iualid̄.
s; cū ad iubu̅ xpi stat i medio uītutis sanat̄ eius
manꝰ i i opib; bōis exercet̄ spalē tn̄ i paupue per
hūc hoīem auarꝰ signat̄ cuiꝰ manꝰ ad opa pie
ē largitatis iualida repit̄. Huius manꝰ sut̄ qn̄q;
digiti. Mi/ ordiatū desideriu̅ h̄ndi. scdō labor acq̄
rendi. tīꝰ solicitudo ꝯsuandi. q̄rtꝰ studiu̅ multipli
cādi. q̄ntꝰ ifidelitas dispesandi. Sicut sanet̄ oi p
xpm̄ dr̄. extende manu̅ tua̅. qr cū ex dei dono ad
opa pie̅ extendit̄ tūc sanat̄. Vn ab̄. Audisti
dō ubi dicetis. extende manu̅ tua̅. Dois ista ge
nēalis ē medicia ē. Et tu qui putas manu̅ h̄re
te sana̅. caue ne auaricia caue ne sacrilegio ꝯtrahat̄.
Extede sepiꝰ eā. extende illā ad paupe; qui te
obsecrat. Extede ut pxim̄ iuues ut vidue pr̄
dui foras eripias iurie que uides iuste alicu̅
me subiacē. Extede ad deu̅ p pcīs tuis. Sic ma
nꝰ extēndit̄ sic sanat̄ h̄ ab̄. Ite o auare qui
manu̅ arida̅ h̄ns nō vis dāe vis accipe nō vis
largiri vis pdari. extende manꝰ tuas ut tri
buas idigetib;. qr ill' ē tpi pūidēb' et thezaurizab'
i celis. Vn̄ eclō. Eleosina̅ faciamꝰ. et ne despi
ciamꝰ a fame corruptos cuī tpi b̄nfacies ma
gis illis b̄nfaces. Ita h̄ns quidē pncia porri
ges tpi vō futuꝝ glām pcepons h̄ eclō. Aut̄
oīa g̃ opa mīe progatiuā h̄t eleosina̅ quā tota
ons ē tam adtente nob' iculcat dīna scriptura
¶ Pharisei aut̄ repleti isipia. i irrōbili iracū
dia cū migis deberet eē gr̄a de dīno b̄nficio exeū
tes de synagō ē de ꝯspcū xpi et a lumie rede
tes. statī cū herodianis pncipis sclaris satellitib;
ꝯsiliu̅ faciebat aduersus ih̄m q̄m eu̅ pderent. fm̄
ab̄. q̄m uita pdēt nō q̄m uita iuenirēt. Iam
g̃ de morte xpiꝰ tractabat et h̄ pmo loq̄t̄ d̄ pro
curacōe mortꝰ x'. p qua tūc pmo ꝯsiliu̅ faciebat.
Magna isipia de nece eiꝰ tractare cuiꝰ b̄nficiis
plurimi indigebat quos ē ad h̄o nō eiꝰ culpa

filiuor mouebat. Magna ꝯ fuit eoꝝ obstinacio.
qz nec verbis xpi nec factis resilierunt a malo suo sed
amplius iudicia priori remanserunt in malo obstinati
Vn criso. Pharisei aut consilium acceperunt ſ. a dyabolo
ut perderent eum. Inuidentes enim xpo nolebant eum facere
signa ne gloriam acquireret et discipulos congregaret sed
turpitudinem iudicii sui sabbati defensione tegebant
vt in prima quidem facie viderentur sabbati iusticiam defende-
re. ecia aut sua exequerent iudicia. Ihesus aut sciens ma-
chinaciones eoꝝ quia nichil eum latebat. recessit inde
cum discipulis suis et ad mare secessit. Recessit aut
inde xpus multa. Primo ut eis pararet occasione
impietatis auferet maiori vtilitati eciam se seruaret.
Secundo quia non dum venerat tempus passionis eius prefinitum
a patre. nec dum impleta erant prophetarum scripture. Tercio
quia non aderat locus s. ierusalem extra quam non fuit
locus passionis eius. Quarto xpus dans suis in persecucione
fugiendi exemplum. ne fuga eoꝝ imputaret ignavie.
Quinto xpus humilitatis et paciencie indicium cum posset aduersa-
rios suos nutu deicere in abyssum. Sexto ad ostenden-
dum humilitatis signum. cum licet ipse mortem non timeret tamen
tanquam homo fugit a consilio malignancium. In quo et nos
docuit ut ab illis recedamus quos bonis monitis
semper deteriores fieri videmus. Homines enim in malis obsti-
nati vix possunt per racionem compesci. Vn criso. Sciens aut
dominus consilium eoꝝ non diu contendit sed vna reddita
racione recessit ne magis insania eoꝝ excitaretur.
qz non potest fieri ut malicia racione placetur. Iniusticia
quidem racione placatur malicia aut amplius excitatur. Vi-
dens quia paratos illos esse ad malefaciendum secessit. non
quasi timendus subtrahens se ab eis sed quasi misericors parcens
eis ne eos ad opus ipsum amplius incitaret. Omnis enim qui
paratus est malum facere apud deum iam fecit, tamen qui intelligit
paratum esse aliquem opus facere malum et irritat eum dans
ei occasionem ut compleat malum. ipse particeps est peccati
eius. Et quod ei res mala per te exitum suum invenit.
Et qui sine te fuerat peccaturus aut contra ad voluntatem
suam iam peccatus erat. vt quod per te impleatur est peccatum eius.
hec criso. Et multi infirmi secuti sunt eum ex eo quod
viderant predicacionem hominum curari. et curauit eos
omnes remunerans fidem eorum. forsitan qz omnes digni
fuerant curacione. Vocati quoque visis miraculis preferunt
idcirco opinione eius ducti amando sequuntur et ideo curari

merentur. Vn remigius. Quia pharisei unanimiter consilio
perdere conveniunt turba iudicata unanimiter dilectione sequitur.
Vn mox sui desiderii consequitur effectum. Si uis ergo
curari si vis sanari si vis amoris periculo liberari
sequere et imitare ihesum. ipse enim neminem repellit
omnes qui eum sequuntur sanat. Per phariseos qui ihesum
inceptant discoli qui dissenciones faciunt significantur
per herodianos vero superbi qui gloriosi in pellibus
parant. Isti vero consilium faciunt contra ihesum quia eum humilitate
et caritate habitantibus amorat et ideo recedit ab illis
elongando et humilibus eum sequentibus beneficia
salutis impendendo. Et precepit eis quod curaui-
ne eum diuulgarent et manifestum facerent ut iam
gloriam et glandiam de se iactancia declararet et ve-
nobis exemplum vitandi eam daret. Nos prohibuit dominus in
miraculorum predicacionem ad utilitatem audiencium sine
beneficiis vane glorie appetitum. Vn ab. hic in
sinu instruit nos ne cum magnum aliquid fecerimus laudes
foris queramus. Vn criso. Ubi quidem xpus dicit
alii curantur non precepit eis ut nemini dicerent
quale est ubi oculos ceca nata aperuit et paraliticum
xxxviii annis iacentem erexit. Ubi aut non pre-
cipit alios sed xpus verum sui curat hominem saepe
ut nemini dicat. sicut in leproso mandatur. Ubi enim
istis precipit ne puulgaret eum. qz xpus ipsos
los curauit eos. qz non estimacionem hominum
ad vis venabatur sed credencium desiderabat salutem
hec criso. Et veniunt in domum quidam ad-
tandum. et conuenit iterum turba ad audiendum
et tunc ita fuerint intendebat predicacioni quippe et
discipuli eius non habebant tempus panem manducandi.
Hoc est contra illos qui dimittunt opus predicationis
propter curam et satietatem comestionis. Ubi beda. O
quam felix occupacio salvatoris quam beata frequentacio
be confluentes cum tanto studio ad audiendum verbum dei
tanta fuit cura ad obtinendam salutem ut auctor sa-
lutis cum eis qui secum erant ne vescendi quidem
hora a solacio uite miseris impendendo liberaretur.
Utinam domine ihesu et in nostri temporibus tuis gratiam
fidelibus largiaris. qui doctores suos assiduitate
discendi non solum ab appetitu carnalium volup-
tatum verum et non minus ab ipsa quoque panis cotidiani
percepcione impediat. hec beda. Et cum audissent sui

q ex precmib de qrcoe sua erat videret isolita
feruore in eo et audiret altitudiem diue sapie
qua capere no valebant estiabat eu more alie
nati et ifurore usum sensu pdito loq et expert
tene eu et ligare ne sibi uel alijs poss nocere.
Ubi beda. Vere sicut pre dicit alibi. Non est
pha sine hore n ipria sua et in domo sua. Nec
eciepteri qi audiem vite et sapiam dei adire
videre et audire desiderat. hunc pnqui qi metis
ipotem eu ligandu dexerut. Allegorice at i eo
q turba ad illu que mete frequtn ut furiosus
a suis qrepimr. salus eternu de gentib approbat
et iudica iudea pfida notat. De quib ait iohs
In ppia venit et sui eu no receperut. Hec beda.
Sic et hodie illi qui ad sequendu xpm st feruidi
amidius hoib insam reputant et p eos qtiu
pnt a bono retinet. O qntu vna no dico me
sura s guttu huius vini valeret que hac isania
induceret. Felices qui hac laborat isania ut
de eis dici possit illud sapie. Nos insensati vita
illor estimabamus isania. Utina et ego miser
vnus d illis mear fieri. at ai eis int filios dei

Deputari et inter scos sortem hre. Oro
Dne ihu xpe rogo te per viscera mie
tue ut me inaciam ad faciedu opa boa tua
sidum dignis misericordie sanare et ad ome
opus boni forte et aptu facere. Fac me stare in
medio vtutu ut te iubente et ducente, procedam
ad iusticiam no ad iniquitate manus meas. meq
i bonis exercendo tuu beneplacitu i oib facia et
i malis arcendo ab offensa tua oio abstinea.
Da m bone ihu ut pre oib diuicijs et delicijs
soli credam vbo dei ac mee talior saluti. am.

De demoniaco ceco et muto lxxxiii c.

Post predicti oblatus e ei homo
demoniu hns cecus et mutus. sed
lucas mutu tm no cecu dicit
tacens qd matheus expressit.
Alter talia sut i demone forali s effectiue solu.
quia effecerat hominem cecu et mutu. et ideo
ipo eiecto vidit et loquebatur homo. Un seqt.
Et curauit eu in quo notat a demonio liberac
ita ut videret i quo cecitatis illuminac. et loq
bat in quo loquele restitutio. Ubi iob. Tria sig
simul i vno hoie ppetrata sut. cecus vidit. mutus
loquitur. possessus a demonio liberatur. Qd tunc qdem
carnaliter factu e, s cotidie qplet i qusioe fidelium
ut expulso demone primu fidei lumie accipiant.
deinde i laudes dei tacita ora prius laxentur.
Un et augus. Demoniu ei hns cecus et mutus est.
qui no credit deo et subditus e diabolo. q non
intelligit et no qfitetur pam fidem. ul q non
dat laude deo. Un et criso. Ne qs putet qr
sufficiat hoi fideli cognoscere deu et nam qfiteri
deu. Ideo et cecu et mutu curauit. Oclos ad co
gnoscendu os ad qfitendu deu. Qui cognoscat
et non qfitetur ille et si oclos mentis heat aia
tos tn adhuc mutus e. Qui sr videns no facit p
cepta dei. et qui loquens no loquitur laude dei aut
qtrarium ille. ille et si loquitur et videt qntu ad deu
tn et mutus et cecus e. No ei ille videt deu qui sit
deu, s qui timet et diligit deu. Et qui orat et psal
lit et no facit que laudat ille corpe loquitur, aio ac
tacet. Hec criso. Spualiter demoniu ille ht q i peccato
mortali pseuat. Qdiu ei pctm i hoie regnat
ca diu victus et captiuus a diabolo possidetur et ve
xatur. Vexat aut demoniu cplexo, supbia i mete
qcupia i carne, cupiditas i rebus. qr omne qd est
i mudo qcupia carnis e, et qcupia oclor et sup
bia vite. Hoc aut cplexo dmonium facit mutu.
Na cu loquela data sit hoi ad laudand deu, gras
agendu. ad loquend vtute i edificand pxim. ad co
fitendu pctm et venia de eo petendu. Prima loq
lam aufert supbia. q qd dei e s laude usurpat
e. scdam aufert auaricia q sibi soli itendit non
proximo. tcia aufert luxuria i maiore act nam.
Un sodoma inspicatur silencium sue muta. Hec sut
ceci ut ad salute sua ptinencia et spualia no
videat et ea luce que ait ego su lux mudi n
sequatur s i tenebris ambulet. hic demoniacus et
cecus et mutus si dno offeratur s ad pniam qutatur.
mox ihs curabit eu ita ut eiecto demone vi
deat et loquatur. Hndat demonis malicia, sed hndit
diuina clemencia. In isto demoniaco malicia demonis
indicatur hndaut. qr eu tenebat obsessu qm
fecit mutu et cecu ac sm criso et surdu. s dei